

דוד המלך ע"ה כותב בספר תהילים (מה, יד), פסוק חודר ללב, המתמצת את מהותה של בת ישראל: "כל כבודה בת מלך פנימה". כל בת ישראל מתעטרת בשם הנפלא "בת מלך". כל דרכיה, מעשיה ודיבוריה צריכים להיות בהתאם למעמדה זה.

כשם שאין בת המלך רגילה לצאת בקרב המון העם מפני חשיבותה וכבודה, ואם תצא הרבה יהיה בכך משום פחיתות כבוד למעמדה, כך בת ישראל, שהיא בת מלך מלכי המלכים, "פנימה", מקומה החשוב והנכבד הוא בתוך הבית, מוצנעת בתוך הבית כמרגלית יקרה ומיוחדת השייכת למלך גדול שאין רשות לאנשים זרים לזון עיניהם ממנה.

(הרב זנדר / משנת הצניעות, עמ' 12)

"כל כלה שהיא צנועה בבית חמיה, יוצאים ממנה מלכים ונביאים." המלכות שהיא פסגת האושר, מקורה במידת הצניעות: "כל כבודה בת מלך פנימה".

מי שמבינה שעבודתה היא שמירה על ה"פנימה", זוכה לגדל מלכים. האושר הפנימי והשלמות מבפנים, הם אבני היסוד לחומת הצניעות, המהווה חיץ ברור מפני ההמוניות שברחוב.

מאחורי חומת הצניעות קיים האושר הגדול ביותר. שם אנו מגדלים את האנשים היקרים ביותר שהופקדו בידנו, את ילדינו. מאחורי חומה זו שאנו נבנה במו ידנו - יצמחו בעלנו וילדינו - גדולים. חומת הצניעות קמה סביב ביתנו, שהפך להיות ארמון, ובו גדלים מלכים.

(הרבנית ט' הלפר תחי' / "פסגו ארמונותיה", "צאי לך בעקבי הצאן" ח"ג, עמ' 67 - 70)

בת מלך פנימה

תיאור מופלא תיארה הרבנית פינקוס ע"ה על אימה, הרבנית מן ע"ה:

כאשר עברה משפחת מן לבני ברק ונבנתה עבורם דירה חדשה ובה מרפסת המשקיפה אל הרחוב, עמדה האם על כך שמעקה המרפסת יהיה בנוי כולו ולא מגודר בסורגים, כמקובל. "מדוע אנו עושים מרפסת כזו שבה כמעט ולא ניתן לראות מאומה מהרחוב?" - שאלה אותה ביתה.

התשובה אשר קיבלה השפיעה בלי כל ספק על המשך חייה כל הימים - "מה", התפלאה האם, "האם נראה לך שנעשה מרפסת בה יכולים כל העוברים והשבים ברחוב לראות אותי כשאני יושבת, לראות מה אני עושה, חלילה וחס!?!... זו הייתה התשובה ולא היה צורך להוסיף ולהסביר מאומה... כל כבודה בת מלך פנימה.

(מ' הלוי, "אמה של מלכות" / מוסף יתד נאמן "בזכות נשים צדקניות", עמ' 107)

צניעותה של הגב' פיגא דושינסקי הי"ד (מקרבנות הפיגוע בקו 2) הייתה למעלה מהכל. אפשר לומר שקיימה את "כל כבודה בת מלך פנימה" בשלמות.

בכל ערב שבת הייתה מבשלת אוכל בכמות עצומה - למשפחות נזקקות וכן לבחורי ישיבה רבים שהיו מגיעים וסועדים בביתה. האוכל היה מוכן על השולחן, ובכל פעם שחשבה שמישהו דופק, מיד הייתה רצה לחדרה, והם היו נכנסים ולוקחים בעצמם - כדי שלא יתביישו ממנה, וגם כדי שלא ייכשל איש בראיית אישה.

אחד מהבחורים שהגיע לנחם ב"שבעה", אמר שהוא אוכל בבית הזה יותר מחמש שנים, ואף פעם לא ראה את בעלת הבית. היא לקחה את מידתה של שרה אמנו: מידת "הכנסת אורחים" יחד עם מידת הצניעות.

(דס עבדיו, עמ' 248)

"הקו שלך" - מגוון שלוחות המכילות תוכן עשיר ומרתק לנשים, שיעורי השקפה והלכה וסיפורים על נשים גדולות, בעברית, באנגלית וביידיש. חייגי: 0722-722-344

בארמון המלוכה

על המלך נאמר: "כלום חסר דבר בבית המלך?" נתאר לעצמנו שהמלך הולך לחפש בחוץ דברים שונים. זה ייראה מוזר, כי למלך יש הכל בארמון. הארמון מוקף בחומה, וגם שערי הארמון בדרך כלל סגורים, והמלך מנווט את פתיחת השערים לפי הצורך.

כך נראה בית שמוקף בחומת הצניעות. אם אנחנו מבינים, שבבית היהודי אנחנו מגדלים מלכים, שבני הבית הם אוצרות כל כך יקרים, שסביבם חובה להקים חומה;

אם נבין את סוד הצניעות, שהיא היא החומה שמאחוריה מגדלים מלכים, נרגיש סיפוק ושמחה אמיתית בחלקנו, ולא יהיה לנו שום צורך להציץ מה יש בחוץ ולהתעניין מה ניתן לקבל ממנו.

(הרבנית ט' הלפר תחי' / "פסגו ארמונותיה", "צאי לך בעקבי הצאן" ח"ג, עמ' 67 - 70)

בכל דור ודור רבות בנות, עמדו וגדרו פרץ, והכל בכוח חומת הפנימיות והצניעות, המסיטה את הזרם הכביר של העמים הצידה, ומשאירה את החיים הרוחניים שבבית בטהרם ובשלמותם.

וכך בכל פרט ופרט, האיש נמצא ופועל בחוץ, ומוצא מתנגדים רבים בדרכו, ומהותו האמיתית מטושטשת. לולא חומת הבית, ממנו יוצא האיש ולשם הוא חוזר, לא היה קיום לדרכו ולאישיותו המיוחדת.

ביד האישה נמצאת ההבטחה על המשך הקיום של הפרט והכלל, ועל כך נאמר: "נשים שאננות שמענה קוליה". השאננות והביטחון קיימים מאחורי חומת הצניעות והפנימיות של הנשים, בידיעתן שזר לא יוכל לחדור, ולהשפיע על מהלך חייהן שבבית פנימה.

(הרב שלנר / אוהל רחל, נספח: כוח הצניעות, עמ' 118)